

MİLLİ ÖZÜNÜDƏRKİN FORMALAŞMASINDA “MOLLA NƏSRƏDDİN” ƏDƏBİ MƏKTƏBİNİN TÜRKMƏN SATIRİK ƏDƏBIYYATINA TƏSİRİ

Xülasə

Məqalədə milli-mənəvi dəyərlərin aşınmasına meydan açan qloballaşma buminun dövlətçiliyimizin təməl principlərinin daha da möhkəmləndirilməsini və milli özünüdərkən formalasdırılmasını tələb etməsi nüfuzlu mütxəssislərin ciddi araşdırımlarına istinadən əsaslanılır. Bu axımdan az itkisiz çıxmağın konstruktiv üsullarından biri kimi isə qardaş müsəlman-türk xalqları ilə ədəbi-mədəni əlaqələrin, ortaq milli-mənəvi dəyərlərin üzə çıxarılması, tədqiqi, yaşıdalması və inkişaf etdirilməsinin zorulluğu irəli sürülr.

Azərbaycan-Türkmənistan ədəbi-mədəni əlaqələrinin qədim tarixinə qısa ekskurs edilməklə milli özünüdərkən formalasdırılması kontekstində “Molla Nəsrəddin” ədəbi məktəbinin türkmən satirik ədəbiyyatına təsiri araşdırılır. Təsirlənmənin tarixi, səbəbəri, xarakteri və səviyyəsi aydınlaşdırılır. Türkən satirik şairlərinin mullanəsrəddinçilərin, xüsusiilə də M.Ə.Sabirin təsiri ilə yazıdları şeirlər diqqət yönəldilir, aralarında müqayisələr aparılır.

Məqalədə “Molla Nəsrəddin” ədəbi məktəbinin türkmən satirik ədəbiyyatına təsiri ilə bağlı aparılan araşdırma-را da toxunur və onlar yüksək dəyərləndirilir.

Müəllif milli özünüdərkən formalasdırmasında “Molla Nəsrəddin” ədəbi məktəbinin rolu və onun türkmən satirik ədəbiyyatına təsiri ilə bağlı təsəvvür yarada bilmışdır.

Açar sözlər: “Molla Nəsrəddin” jurnalı, S.Mümtaz, türkmən mullanəsrəddinçiləri, M.Sabit, Q.Burunov, “Toxmaq” jurnalı

Giriş. Milli-mənəvi dəyərlərin aşınmasına meydan açan qloballaşma bumu dövlətçiliyimizin təməl principlərinin daha da möhkəmləndirilməsini tələb edir. Bu axımdan az itkisiz çıxmağın konstruktiv üsullarından biri isə qardaş müsəlman-türk xalqları ilə ədəbi-mədəni əlaqələrin, ortaq milli-mənəvi dəyərlərin üzə çıxarılması, tədqiqi, yaşıdalması və inkişaf etdirilməsidir. Ortaq dəyərlərimizin tədqiqi və təbliğinə ciddi ehtiyac duyulan xalqlar içərisində Orta Asiya, o sıradan da Türkənistan türkləri önsüralarda gəlir. Azərbaycan-Türkmənistan ədəbi-mədəni əlaqələrinin qədimliyi və zənginliyi bu əlaqələrin çağdaş və etibarlı təməllər üzərinə oturdularaq, daha da genişləndirilməsinə imkan verir. Doğrudur, bu əlaqələrin həm özünün inkişafında, həm də bu ilişkilərin öyrənilməsində son zamanlar bir dinamiklik müşahidə edilir: bu ölkələrdə keçirilən elmi konfrans, seminar və simpoziymalar keyfiyyətcə yeni mərhələyə qə-

dəm qoymuş, ortaq milli-mənəvi dəyərlərin daha dərindən tədqiqi və təbliğinə yönəldilmişdir. Bununla bərabər, dövlətlərimizin müstəqillik qazanması, ilk növbədə, türk xalqları ilə əmək-ədəbi əlaqələrin daha da intensivləşdirilməsinə stimul yaradır, həm də qloballaşma şəraitində ortaq milli-mənəvi dəyərlərin qorunması və inkişafına yardımçı olur. Bu baxımdan bütövlükdə Azərbaycan-Türkmənistan elmi-ədəbi əlaqələrinin konkret mövzular üzərə daha dərindən və sistemli, eləcə də daha konstruktiv metodlarla öyrənilməsinə ciddi ehtiyac yaranır.

Öyrənilməsi xüsusi aktuallıq kəsb edən problemlərdən biri də “Molla Nəsrəddin” ədəbi məktəbinin türkmən satirik ədəbiyyatının formalasdırması və inkişafındakı roludur. Doğrudur, “Molla Nəsrəddin”, eləcə də Sabir ədəbi məktəbinin türkmən satirik ədəbiyyatının inkişafına təsiri həm Azərbaycan, həm də türkmən alimləri tərefindən müəyyən qədər araşdırılmış, orta-

ya dəyərlər tədqiqat əsərləri qoyulmuşdur. Bu sahədə görkəmli ədəbiyyatşunaslar Nazim Axundov və Əkbər Ruhinin tədqiqatları xüsusi qeyd edilməlidir. Biz yeri göldikcə, həmin müəlliflərin, eləcə də digər türkmənşünasların tədqiqatlarından bəhrələnmişik. Bununla yanaşı, həm də problemin daha əhatəli və dərindən öyrənilməsinə ehtiyac olduğu qənaətindəyik. Çünkü ümumilikdə Azərbaycan-Türkmənistan ədəbi əlaqələrinin öyrənilməsi fonunda bu problemin tədqiqi, etiraf edilməlidir ki, bir qədər sənət görünürlər. Əlavə edək ki, mövzunun daha sistemli tədqiqi həm Azərbaycan-Türkmənistan elmi-ədəbi əlaqələri və türkmənşünaslıqla bağlı, həm də “Molla Nəsrəddin” ədəbi məktəbinin təsir dairəsi haqqında əsaslı elmi fikirlər söyləməyə və daha optimal nəticələr əldə etməyə imkan verir.

Tədqiqatımızın başlıca məqsədi, milli özünüdərkən formalasdırmasında “Molla Nəsrəddin” məcmuəsinin rolunu müəyyənləşdirmək və onun türkmən satirik ədəbiyyatına təsirini aydınlaşdırmaqdır. Konkret mövzuya keçməzdən əvvəl “Molla Nəsrəddin” jurnalının və eləcə də mullanəsrəddinçilərin Şərqi ölkələrində, xüsusiilə də Türkənistanında oynadığı rolu qısaca xatırlatmaq istərdik.

Mütxəssislərin də qeyd etdiyi kimi, türkmənşünaslığın birinci satira jurnalı kimi “Molla Nəsrəddin” Şərqi ölkələrində satirik matbuatın və ədəbiyyatın, demokratik ictimai fikrin inkişafına ciddi təkan vermiş, Şərqi ələminə satira günəşi ilk dəfə “Molla Nəsrəddin”dən doğmuş, Şərqi oyanışı, dırçelişi və istiqlali uğrunda geniş, sistemli və ardıcıl mübarizə məhz “Molla Nəsrəddin” jurnalı ilə başlanmışdır. Akademik İsa Həbibbəyli yazar: “Molla Nəsrəddin” jurnalı Azərbaycanda və türk-müsəlman dünyasında milli azadlıq və müstəqillik uğrunda mübarizənin ədəbiyyatda və matbuatda sərkərdəsidir. Bu mübariz jurnal istiqlal hərəkatına müteşəkkil, nizamlı bir ordudan çox xidmət göstərmüşdür. “Molla Nəsrəddin” jurnalı milli dırçelişi ideyalarından və mübarizlik ruhundan yoğunluğunu manalı istiqlal kitabıdır... Azərbaycana, türk-müsəlman dünyasına və Qafqaza istiqlal məfkurəsinin, demokratiya abhavasının ən zəruri və şərəflü yükünü “Molla Nəsrəddin” qatarı çəkib götərmişdir” [1].

I.Həbibbəyli “Molla Nəsrəddin” jurnalını bütövlükdə türk-müsəlman dünyasında demokratik mətbuatın da bayraqdarı hesab edir, Vəton, millət, ana dili ideali, söz azadlığı, çoxpartiyalı sistem, cümməhüyyət anlayışı ilə bağlı böyük və ümummilli ideyaları mətbuataya da bu jurnalın gətirdiyini diqqətə çatdırır. Bildirir ki, “Molla Nəsrəddin” jurnalı təkcə Azərbaycanda yox, Şərqi demokratik mətbuatın babasıdır” [1]. Yeri gəlmışkən, xatırladaq ki, bu jurnalın demokratik ideyalarını Türkənistanında “Toxmaq”, Özbəkistanda isə “Muştum” məcmuələri davam etdirirdi.

Azərbaycan ədəbiyyatının və mətbuatının tarixində, məlum olduğu kimi, “Molla Nəsrəddin” jurnalı həm də xüsusi ədəbi məktəb yaratmış ilk mətbü orqandır. Bu məktəbin özünməxsusluğu, mütxəssislərin də qeyd etdiyi kimi, əksər yaradıcılıq istiqamətlərini və janrıları, ictimai fikri, hətta rəssamlıq sənətini də özündə cəmləşdirməsi, xeyli istedadlı şair və yazıçıyı etrafında toplaması – “Azərbaycan yaradıcı ziyyalılarının “Molla Nəsrəddin” orduzu” formalaşdırmasıdır. “Bu mübariz, demokratik və milli ziyyalı ordusunun baş komandanı, təbii ki, görkəmli Azərbaycan yazıçısı Mirzə Cəlil Məmmədquluzadə” (İ.Həbibbəyli), uzaqvuran topu isə Mirzə Ələkbər Sabir idi. “Molla Nəsrəddin” şeir məktəbinin üzvləri Əli Nəzmi, Məmməd Səid Ordubadi, Əliqulu Qəmküsər, Mirzəli Möcüz Şəbüstəri, Bayraməli Abbaszadə, Əli Razi Şamçızadə, Əliabbas Müzənnib, Əli Mehəzun, Məhəmmədəli Sabit, Mirzə Cabbar Əsgərzadə və başqaları idi. Mütəxəssislər 30-dan artıq satirik şeiri olan Cəlil Məmmədquluzadəni də ədəbi məktəbin şeir qoluna aid edirlər.

Şübəsiz, “Molla Nəsrəddin” jurnalının etrafına topladığı şair və yazıçıları “vahid ədəbi cəbhədə birləşdirən, eyni məfkurəyə və əsluba yönəldirən”, başqa sözla, “Molla Nəsrəddin” ədəbi məktəbinin formalasdırıran C.Məmmədquluzadə idi. Təbii ki, “mullanəsrəddinçi sənətkarlar da bu ədəbi məktəbin daha da zənginləşməsinə və yetkinləşməsinə özünün layiqli əlavələrini etmiş, xidmət göstərmişlər. Nəticədə Azərbaycan ictimai-bədii fikrinin çoxsırılık tərəfində konkret bir mətbuat orqanı əsasında yeni tipli mullanəsrəddinçi ədəbi məfkura parlaq bir

yaradıcılıq maktəbi kimi mühitin fövqünə yüksələ bilməşdir” [1].

İ.Həbibbəyli “Molla Nəsrəddin” ədəbi məktəbinin çox geniş anlayış olub, özündə bir neçə yaradıcılıq istiqamətini, coxsayılı yaradıcı qüvvələrini birləşdirən ədəbi məktəb hesab edir, vahid ədəbi məktəb daxilində bir neçə məktəbin, məktəb içində məktəblər yarandığını diqqətə çatdırır və əlavə edir ki, “Molla Nəsrəddin” şeir məktəbi, məllanəsreddinçi yeni nəşr, satirik publisistika və karikatura məktəbləri “Molla Nəsrəddin” ədəbi məktəbinin üzvi tərkib hissələridirlər. Doğrudur, bu məktəblərdən hər biri, xüsusən məllanəsreddinçi satirik şeir məktəbi həm də müstəqil ədəbi məktəb təsiri bağışlayır. Hətta “Molla Nəsrəddin” şeir məktəbinin zəminində formalamaşmış və xüsusi bir Sabir satira məktəbi də nəzərə çarpmaqdadır” [1].

İ.Həbibbəyli dediklərinə onu da əlavə edir ki, “Molla Nəsrəddin” ədəbi məktəbinin bütün qolları özünün təmsilciləri, yetirmələri, davamlıları baxımından “məhsuldar” görünür. Bununla belə, “Molla Nəsrəddin” şeir məktəbi daha üstün nailiyyətləri ilə nəzərə çarpar. Azərbaycan ədəbiyyatında Mirzə Ələkbər Sabir kimi nə-həng satirik şairin meydana çıxmazı sözün geniş mənasında, türk-müsəlman dünyası satirasının da ən yüksək ədəbi nöticəsi sayılmalıdır. Dünya ədəbiyyatında satirik şeirin yüksək sə-nətkarlığına və vüsətinə görə M.Ə.Sabirlə yanaşı dura biləcək şairlər çox deyil. Həqiqətən də, müasiri Abbas Səhhətin yazdığı kimi, “Sabir əfəndi... köhnə şeirlərlə yeni şeirlər arasında bir əsrlək qədər uçurum açdı ki, bir daha geri dönüb də o uçurumu atlanmağa kimsədə cürət və cəsarət qalmadı” [1].

Araşdırıcılar “Molla Nəsrəddin” jurnalının türkmən oxucuları arasında da böyük nüfuzu olduğunu, onların bu jurnalda öz doğma jurnalları kimi baxdığını, bir sira müxbirlərin Türkmənistandan həmin jurnalla müntəzəm əla-qə saxladığını, yazılar göndərdiyini təsdiq edir. Məlum olur ki, “Görkəmlı türkmən yazıçıları Berdi Kerbabayev, Molla Murt, Ata Salix və başqlarının yaxından iştirakı ilə inqilabdan sonra, 1930-cu ildə Aşqabadda nəşr olunmuş “Toxmaq” satira jurnalı “Molla Nəsrəddin” ənənələrindən geniş miqyasda istifadə etmişdir.

- Ağlama, mehriban bacı,
Eyləmə çox fəqan, bacı!
“Ər nə gətirsə başına,

Köhnəlik qalıqlarına qarşı mübarizədə, türkmən xalqının iqtisadi və mədəni səviyyəsinin yüksəlməsində xeyli iş görmüş bu jurnal türkmən satirik ədəbiyyatının və xüsusən məllanəsreddinçilərin təsiri altında idi” [2, s.304].

Görkəmlı türkmənşunas alim Əkbər Ruhı məllanəsreddinçilərin türkmən satirik ədəbiyyatına təsiri probleminə daha geniş obyektdən yanaşır, təsirlənmənin tarixinə, səbəblərinə və səviyyəsinə aydınlıq gətirir. “Molla Nəsrəddin” i “həyatın aynası, yoxsul kütlələrin arzu-istəyinin, sevinc və kədərinin ifadəsi” adlandıran müəllif jurnalın “Şərqiñ məzəlüm xalqlarının salnaməsi”nə çevriləşsinin səbəbini, “inqilabi-demokratik ideyaları təbliğ etməsində” görür [3, s.136]. Bu işdə isə burjua-demokratik inqilabından sonra Yaxın və Orta Şərq ölkələrinə səyahətə çıxan maarifpərvər ziyahıların, eləcə də molla nəsrəddinçilərin Türkmenistana gəlib öz ideyalarını yayması xüsusi əhəmiyyət kəsb etmişdir.

“Molla Nəsrəddin” ideyalarının Türkmenistanda ilk və ən fəal təbliğatçısı Aşqabadda uzun müddət yaşamış böyük alim Salman Mümtaz olmuşdur. Azərbaycan-türkmən ədəbi əlaqələrinin təməlini qoyan S.Mümtaz görkəmlı türkmən şairi Məhtimqulu haqqında çap etdirdiyi məqalə ilə türkmən ədəbiyyatını Azərbaycan oxucusuna tanıtışdan ilk mütəxəssislərdən olmuşdur. O, Sabir ədəbi məktəbinin təsiri ilə də satirik şeirlər yazıb “Molla Nəsrəddin” səhifələrində dərc etdirən ilk şairlərdən idi.

“Molla Nəsrəddin” jurnalı Türkmenistanda sosial-siyasi vəziyyətin təqnidinə həsr edilmiş bədii nümunələrə geniş yer verirdi. S.Mümtazın “Aşqabad”, Məhtimqulu ilə onun həmkarı arasındaki bilməcə, M.Sabitin “Xan bacı” və başqa satiralarda əxlaqsız din nümayəndələri, fanatizm, qadın hüquqsuzluğu təqnid atəşinə tutulurdu. Qeyd edək ki, bu şeirlərin hər birində Sabir ruhu hiss olunmaqdadır. M.Ə.Sabirin eyniadlı şeirinin təsiri ilə yazılmış və “Molla Nəsrəddin” jurnalının 1914-cü il tarixli sayında dərc edilmiş “Xan bacı” şeirində isə Sabir ruhu və üslubu daha qabarlıq görünməkdədir:

Səbr elə, döz, dayan, bacı!
Atəsi-zülmə yan, bacı!

Bu şeirin üslubu və məzmunu etibarı ilə Sabirin eyniadlı şeirinə yaxın olduğu aşkar görünür. Əlavə edək ki, M.Sabit təkcə satirada deyil, yaradıcılığın başqa sahələrində də qələmini sinmiş və uğurlar qazanmışdır: “M.Sabit “Molla Nəsrəddin” jurnalının səhifələrində satirik şeirləri ilə yanaşı, publisist məqalələr, felyetonlar da çap etdirir. Onun “Dastançı” imzası ilə dərc olunan “Zühur əlamətləri” sərlövhəli publisist əsərində Aşqabad bəhailərinin ikiüzlü siyaseti təqnid atəşinə tutulmuşdur. “Hacı Xəlil ağın qapisında” adlı hekayəsində isə molla-nəsrəddinçi, hacı Xəlil ağaların acgözlüyü, xalqın ağır vəziyyətinə etinəsizliyi realist qələmlə açıb göstərmüşdür [3, s.138]. Müəllif daha sonra M.Sabiten publisist və nəşr əsərlərində C.Məmmədquluzadənin təsirinin açıq-əşkar hiss olunduğunu” da diqqətə çatdırır. Müəllif yazır: “Toxmaq” jurnalının nəşr edilməsində mənim də təşəbbüsüm olmuşdur, daha doğrusu, bu jurnalın ilk nömrələrini mən çıxarıdım. Jurnalın hər nömrəsini çıxarıanda, onun planını tutanda “Molla Nəsrəddin” jurnalı gözümün önünə gələrdi, ondan çox şey öyrəndim [5].

C.Məmmədquluzadənin 1916-ci ildə “Ölü-lər” əsərini tamaşa yoxlamış məqsədilə Aşqabada ugursuz səfərini (jandarm idarəsinin təzyiqi ilə üzləşdiyi) xatırladan B.Kerbabayev ardınca “Nizami Gəncəvi, Mirzə Fətəli Axundov, Cəlil Məmmədquluzadə kimi dahi sənətkarlardan başlayıb, bütün Azərbaycan yazıçılarının, Azərbaycan ədəbiyyatının türkmən ədəbiyyatına böyük təsiri olduğunu” da dilə getirir [5].

Nəticə. Beləliklə, araşdırıcıların nöticəsinde bu qənaətə gəldik ki, mövzü ilə bağlı həm Azərbaycan, həm də türkmən ədəbiyyatıurasında kifayət qədər materiallar mövcuddur. Bu ədəbi-tarixi materiallar qarşıya qoyulan vəzifələrin yerinə yetirilməsinə – məllanəsreddinçilərin yeni dövr türkmən satirasının yaranması və inkişafındakı rolunu, eləcə də təsir edən və təsirlənən sənətkarların əsərləri arasındaki forma və məzmun oxşarlığı və fərqlilikləri üzə çıxarmaq imkan verir.

Öyrənilen materiallar XX əsr türkmən satirklarının böyük bir dəstəsinin Sabir ədəbi

məktəbinin ənənələri ilə tərbiyələndiyini, onun sənətindən yaradıcı surətdə öyrəndiklərini, şairin hələ sağlığında bir çox müsəlman-türk

xalqlarının ədəbiyyatında layiqli davamlılar yetişdiyini təsdiq edir.

ƏDƏBİYYAT

1. Həbibbəyli İ. "Molla Nəsrəddin" ədəbi məktəbi və mullanəsreddinçilik. "Azərbaycan" qəzeti, 7 aprel 2016.
2. Axundov N. Azərbaycan satira jurnalları (1906-1920-ci illər). "Azərbaycan EA nəşriyyatı", Bakı, 1968.
3. Ruhı Ə. "Molla Nəsrəddin" və "Toxmaq" jurnalı. "Azərbaycan" jurnalı, 1966, №12.
4. Kerbabayev B. "Literaturniy Azerbaydjan" jurnalı, 1962, №5.
5. Kerbabayev B. Azəri xalqına alqış. "Ədəbiyyat və incəsənat" qəzeti, 10 iyun 1967.

THE INFLUENCE OF "MOLLA NESREDDIN" LITERARY SCHOOL ON THE FORMATION OF NATIONAL SELF-UNDERSTANDING AND TURKMEN SATIRICAL LITERATURE

Summary

In the article the burst of globalization which challenges national-spiritual values that strengthen basic principles of nationalism and the demand of formation national self-understanding is accelerated on the reference of the serious investigations of authoritative specialists. One of the constructive methods to escape from this stream with less lost is nominated to expose, explore and improve the importance of literary-cultural relations, common national-spiritual values of Muslim-Turkish peoples.

In the context of formation national self-understanding the influence of "Molla Nesreddin" literary school to the Turkmen satirical literature is investigated with the short excursion to the ancient history of Azerbaijan-Turkmen literary-cultural relations. The history, character and level of the influence are investigated. The attention is paid to these poems of Turkmen satirical poets written under the influence of Mollanesreddin researchers and comparison is held among them.

The investigations held connecting with the influence of "Molla Nesreddin" literary school to the Turkmen satirical literature are also touched and highly appreciated in the article.

The author could give an idea connected with the affection of the role "Molla Nesreddin" literary school to the Turkmen satirical literature and in the formation of national self-understanding.

Key words: the magazine "Molla Nesreddin", S.Mumtaz, Turkmen Mollanesreddin researchers , M.Sabit, Q.Burunov, the magazine "Toxhmaq"

ВЛИЯНИЕ ЛИТЕРАТУРНОЙ ШКОЛЫ «МОЛЛА НАСРЕДДИН» НА ФОРМИРОВАНИЕ НАЦИОНАЛЬНОГО САМОСОЗНАНИЯ И ТУРКМЕНСКУЮ САТИРИЧЕСКУЮ ЛИТЕРАТУРУ

Резюме

В статье рассматривается бум глобализации, который приводит к потере национальных и моральных ценностей. Говорится о необходимости дальнейшей консолидации основополагающих принципов нашей государственности и формирования национального самоопределения путем проведения серьёзных исследований влиятельными экспертами. С целью меньшей потери вышеуказанных ценностей в качестве одного из конструктивных способов предлагается необходимость выявления, изучения и развития литературно-культурных отношений, общих национально-нравственных ценностей с родственными мусульманско-турецкими народами.

Влияние литературной школы «Молла Насреддин» на туркменскую сатирическую литературу исследуется в контексте национального самосознания с кратким экскурсом в древнюю историю азербайджано-туркменских литературно-культурных отношений. Проясняется история, причины, характер и уровень воздействия. Проведено сравнение стихов туркменской сатирической поэзии с произведениями выдающихся азербайджанских сатириков, особенно М.А.Сабира. Автор статьи также затрагивает и высоко оценивает влияние литературной школы «Молла Насреддин» на туркменскую сатирическую литературу и роль журнала в формировании национального самосознания.

Ключевые слова: журнал «Молла Насреддин», С.Мумтаз, туркменские молланасреддинцы, М.Сабит, Г.Бурунов, журнал «Токмақ»